

Μητροπολίτης Ζιμπάμπουε: “Η ιστορία των Γαδαρηνών και η εποχή μας”

/ [Γνώμες](#)

Του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ζιμπάμπουε κ. Σεραφείμ

Στο ευαγγελικό ανάγνωσμα αυτής της Κυριακής, η Εκκλησία μας προβάλλει το θαύμα της θεραπείας του δαιμονισμένου των Γαδαρηνών.

Συγκεκριμένα ο Ιησούς Χριστός συνάντησε έξω από την πόλη έναν άνδρα που από χρόνια κυριαρχείτο από τα δαιμόνια που συνήθιζε να γυρίζει γυμνός και να κοιμάται στο νεκροταφείο. Τα μέλη της οικογένειάς του για να βρουν την ησυχία τους, όταν ήταν σπίτι, συνήθιζαν να τον δένουν χειροπόδαρα. Ήταν ένας άνθρωπος επικίνδυνος. Ο Ιησούς Χριστός, ως φιλεύσπλαχνος Θεός, διατάσσει να απέλθουν από αυτόν τα δαιμόνια και τότε αυτός ελευθερώνεται, γίνεται ήρεμος, μειλίχιος, αποκτά την υγεία του. Τα δαιμόνια με την άδεια του Ιησού εισέρχονται σε μια αγέλη χοίρων που ορμούν και πνίγονται στη θάλασσα.

Ύστερα από λίγο με τη γνωστοποίηση και τη διάδοση του απίστευτου θαυματουργικού γεγονότος, κόσμος πολὺς ἀπὸ τὴ πόλη καὶ τὰ γύρω χωριά ἔρχεται γιὰ νὰ θαυμάσει τὸ γεγονός.

Τὸ κάθε θαῦμα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅπως κι ὁλόκληρη ἡ διδασκαλία του, ἔχουν ὡς κύριο στόχο καὶ σκοπὸ νὰ ἀποκαλύψουν τὸ μυστήριον τοῦ ἐρχομοῦ τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ στὸ κόσμον. Μιᾶς Βασιλείας ὅπου δὲν ἔχει θέση ὁ πόνος καὶ ἡ δυστυχία, οἱ θλίψεις καὶ οἱ ἀρρώστιες, οἱ ἀγωνίες καὶ ἡ ἐγκληματικότητα, ἡ ψευτιά καὶ ἡ ὑποκρισία, ἡ φτώχεια καὶ ἡ μιζέρια κι ὅλα τὰ κοινωνικά δεινὰ τῆς ἀνθρωπότητος, ὅπως εἶναι οἱ φυλετικές διακρίσεις καὶ οἱ καθημερινές συγκρούσεις σὲ ἐμπόλεμες περιοχές.

Ἐρχεται ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς με τὰ θαύματά Του καὶ τὴ διδασκαλία Του νὰ μας τονίσει, ὅτι ἡ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ εἶναι μιὰ κοινωνία ἀγάπης τοῦ Θεοῦ με τὸν ἄνθρωπο καὶ μιὰ σχέση συναδέλφωσης καὶ συνύπαρξης ὅλων τῶν ἀνθρώπων, πλούσιων καὶ φτωχῶν, ἀσπρῶν καὶ μαύρων, μικρῶν καὶ μεγάλων, ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν, ἀσθενῶν καὶ υγιῶν.

Γι' αὐτὸ καὶ τὸ κάθε θαῦμα τοῦ Ἰησοῦ εἶναι ἓνας ἀγωγὸς ἀπὸ τὸν ὁποῖον διοχετεύεται ἡ χάρις καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ πρὸς ὅλους τοὺς ἀνθρώπους.

Ὁ Θεὸς δὲν συμπεριφέρεται ὅπως τοὺς ἀνθρώπους ποὺ βοηθοῦν μόνον τοὺς δικούς τους καὶ μάλιστα αὐτούς ποὺ δὲν τοὺς στενοχωροῦν καὶ τοὺς πικραίνουν. Ὁ Θεὸς μας ἀγαπᾷ καὶ μας βοηθᾷ ὅλους μας. Αὐτὰ ἔκαναν κι οἱ Ἀπόστολοι. Αὐτὸ ἔκαναν κι ὅλοι οἱ ἅγιοί μας. Αὐτὸ πρέπει νὰ κάνουμε καὶ εμεῖς.

Πέραν ὅμως ἀπὸ αὐτὴ τὴν ἐπιτακτικὴ προτροπὴ νὰ μιμηθούμε στὴ ζωὴ μας τὴν εὐσπλαχνία τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ τὴ ζωὴ τῶν ἁγίων μας, στὸ κάθε θαῦμα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ κρύβονται τόσες ἀλήθειες καὶ πραγματικότητες τῆς ζωῆς ποὺ ἀξίζουν νὰ τις διερευνούμε καὶ νὰ ἐμβαθύνουμε σ' αὐτές γιὰ τὸ δικό μας καλὸ.

Ἐτσι τὸ σημεῖο ἐκεῖνο ποὺ μας προκαλεῖ ἐκπληξὴ στὴ σημερινή εὐαγγελικὴ περικοπὴ δὲν εἶναι τόσο ἡ θεραπεία τοῦ δαιμονισμένου, ὅσο ἡ συμπεριφορὰ τῶν συμπολιτῶν τοῦ ἀπέναντι στὸν Ἰησοῦ Χριστό. Θα περίμενε κανεὶς νὰ τὸν πλησιάσουν γεμάτοι εὐγνωμοσύνη, νὰ τὸν εὐχαριστήσουν, νὰ τὸν κρατήσουν κοντὰ τους, νὰ τοῦ φέρουν καὶ τοὺς ἄλλους ἀρρώστους τους, νὰ ἀφήσουν μπροστὰ τοῦ τοὺς πόνους καὶ τὶς ἀμαρτίες τους καὶ νὰ νοιώσουν τὴ παρουσία Του ἀνάμεσά τους, ὡς εὐλογία, ὡς πρόσκληση γιὰ νὰ ἀκολουθήσουν τὸ δρόμο τῆς σωτηρίας. Ἀντίθετα δὲν κάνουν τίποτα ἀπ' ὅλα αὐτά. Κάνουν μάλιστα τὸ χειρότερο. Ζητοῦν νὰ ἀπομακρυνθεῖ ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς ἀπὸ κοντὰ τους, τοῦ ζητοῦν νὰ φύγει ὅσο πιο

γρήγορα γίνεται, του ζητούν να απομακρυνθεί από τα σύνορα της χώρας τους.

Γιατί άραγε αυτή η κακία εκ μέρους των Γαδαρηνών; Ίσως γιατί βλέπουν τον Ιησού ως εμπόδιον στα αμαρτωλά συμφέροντα τους που αποβλέπουν στο παράνομο κέρδος, δηλαδή στην εκμετάλλευση του άλλου με αθέμιτα μέσα. Μάλιστα πριν από λίγο ο Ιησούς Χριστός θεραπεύοντας τον δαιμονισμένο καταδίκασε μαζί και το παράνομο κέρδος, οδηγώντας στο γκρεμό το κοπάδι των

χοίρων που τελικά πνίγηκαν στην θάλασσα. Είναι άλλωστε γνωστόν από τη Παλαιά Διαθήκη ότι με σαφήνεια ο Νόμος του Μωϋσέως, για να προστατεύσει τους συμπολίτες του από βλαβερές ασθένειες, απαγόρευε ρητά στους Εβραίους να τρώνε χοιρινό κρέας και να τρέφουν χοίρους.

Δεν ήταν άξιοι να επωφεληθούν από τη παρουσία του Ιησού Χριστού. Έτσι του ζητούν να φύγει.

Μήπως η ίδια ιστορία συμβαίνει και στη δική μας ζωή;

Ο Ιησούς Χριστός ζητά από εμάς αγάπη, τιμιότητα, ειλικρίνεια, ταπείνωση, υπομονή, ηρεμία, γαλήνη, κάθε αρετή, θυσία και προσφορά βοήθειας προς όσους μας έχουν ανάγκη.

Πολλοί άνθρωποι ολίγον διαφέρουν από τους Γαδαρηνούς, που έδιωξαν τον Ιησού Χριστό, γιατί πολλοί άνθρωποι της εποχής μας από το πάθος του υλικού κέρδους δυσκολεύονται να αντιληφθούν ότι πέρα και πάνω από το παράνομο ή νομικό υλικό κέρδος υπάρχει και προβάλλει το αιώνιο κέρδος της ψυχής, η εν Χριστώ αιώνιος σωτηρία μας.

Στη ζωή μας ο Θεός μας δίνει ευκαιρίες για να ζήσουμε εν μετάνοια, για να σωθούμε. Αυτές οι ευκαιρίες εκφράζονται με τη βίωση κάποιου θαύματος που συμβαίνει σε μας προσωπικά, ή μέσα στο περιβάλλον που ζούμε.

Εκεί που γίνεται το θαύμα υπάρχει πόνος μεγάλος και το θαύμα αποβλέπει ακριβώς στην εξάλειψη του κακού που δημιουργεί τον πόνο, κι όταν υπάρχει πόνος και κάποια μεγάλη οικογενειακή τραγωδία, που ποτέ μας δεν διανοηθήκαμε ότι θα μας συμβεί, να βρίσκουμε πνευματικές δυνάμεις με τη βοήθεια του Θεού, να τις αντιμετωπίζουμε νικηφόρα.

Ο Θεός μας παρακινεί συνέχεια να οδηγούμε τον εαυτό μας στη σωτηρία που μας προσφέρει ο Χριστός, προσπαθώντας στη ζωή μας να ζήσουμε σύμφωνα με τις θείες Του εντολές.

Εκείνος ο δαιμονισμένος, ο θεωρούμενος από τους Γαδαρηνούς τρελός,

καταξιώθηκε να γίνει μάρτυρας του Θεού, καταξιώθηκε να έχει προσωπική επικοινωνία με τον Ιησού Χριστό, καταξιώθηκε να διδάξει τον λόγον του Θεού, κατάφερε να σωθεί.

Το δίδαγμα αυτού του περιστατικού σημαίνει ότι δεν πρέπει ποτέ στη ζωή μας να περιφρονήσουμε ή να υποτιμήσουμε οποιονδήποτε άνθρωπο.

Αντίθετα πρέπει να προσευχόμαστε για τον κάθε άνθρωπο, προσφέροντάς του έργα αγάπης γιατί ο κάθε άνθρωπος, ανεξάρτητα από τις εντυπώσεις που έχουμε γι' αυτόν, έχει δημιουργηθεί «κατ' εικόνα Θεού». Αυτό σημαίνει ότι στη θετική συνάντησή μας και στη σχέση μας με τον κάθε άνθρωπο συναντούμε τον Θεόν.

Γι' αυτό και ο Χριστός μας τόνισε ότι την ώρα που βοηθούμε το διπλανό μας επικοινωνούμε μαζί με το Θεό, παίρνοντας δυνάμεις που είναι απαραίτητες για να ζήσουμε όχι μόνο μια καλύτερη ζωή στον κόσμο αυτό, αλλά και στην αιωνιότητα, για να οδηγήσουμε τους εαυτούς μας στη ζωή του Παραδείσου.